

Symulacja metody korekty składowej stałej w sygnale przetwarzanym przez przetwornik „napięcie-częstotliwość”

Streszczenie. W artykule prezentuje się efekty symulacji metody korekty składowej stałej w sygnale przetwarzanym przez tor pomiarowy z częstotliwościowym nośnikiem informacji zawierającym przetwornik „napięcie-częstotliwość”. Program symulatora opracowano w środowisku programistycznym LabVIEW firmy National Instruments. Przedstawiono przykładowe efekty symulacji przetwarzania składowych sygnału testowego: sinusoidalnego i prostokątnego. Zaprezentowano wyniki pracy symulatora po zastosowaniu korekty składowej stałej.

Abstract. The article presents the results of simulation of constant component correction method for the signal converted by slotted line with a frequency data carrier containing a “voltage-to-frequency” converter. Simulator program developed in the development environment of LabVIEW from National Instruments. Examples of simulation results of processing components of testing signal: sine wave and rectangular are showed. The results from the simulator after a correction constant component are presented. (*Simulation of the method for correction of the DC component in the signal processed by the voltage-to-frequency converter*).

Słowa kluczowe: pomiar napięcia, przetwornik „napięcie-częstotliwość”, tor pomiarowy z częstotliwościowym nośnikiem informacji, LabVIEW.

Keywords: voltage measurement, „voltage-to-frequency” converter, slotted line with a frequency data carrier, LabVIEW.

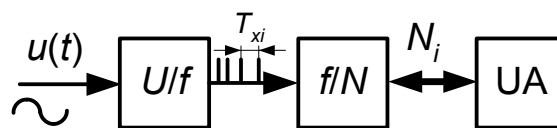
Wstęp

Przetwarzanie wielkości fizycznych w sygnał o zmiennej częstotliwości, jest rozwiązaniem spotykanym w technice pomiarowej od wielu lat [1] i stale rozwijanym [2]. Istnieje wiele gotowych rozwiązań do odtwarzania informacji zakodowanej w sygnale częstotliwościowym [1]. Ciągłe prezentowane są również nowe wyniki badań dotyczące przetwarzania takiego sygnału [3, 4, 5, 6]. Sygnał częstotliwościowy może być przetwarzany dwoma sposobami. Pierwszy to przetwarzanie dwustopniowe: konwersja „częstotliwość - napięcie” i dalej już typowo, kolejne przetwarzanie w przetworniku analogowo-cyfrowym i dalsze w komputerze. Drugi sposób to odtwarzanie zakodowanej informacji bezpośrednio z sygnału częstotliwościowego. Ze względu na sposób transmisji informacji o wielkości badanej można w tym przypadku mówić o torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji. Zazwyczaj zawiera on przetwornik częstotliwość-kod (f/N , ang. *frequency-to-code converter*). Spotykane są różne konstrukcje przetworników f/N , również informacja wyjściowa z przetwornika może być przedstawiana w odpowiedni dla danego rozwiązania sposób. Do rozważań w artykule przyjęto, że będzie wykorzystany przetwornik f/N , który przetwarza sygnał częstotliwościowy w proporcjonalne do okresów tego sygnału wartości liczbowe, możliwe do dalszej analizy w nadrzędnym systemie komputerowym. Artykuł jest kontynuacją wcześniejszych prac zamieszczonych w literaturze, prezentuje wyniki analizy symulacyjnej możliwości poprawy dokładności przetwarzania informacji w omawianym torze poprzez korektę składowej stałej napięcia wejściowego przetwornika „napięcie –częstotliwość” (U/f).

Idea korekty składowej stałej

Metoda korekty składowej stałej jest wynikiem analizy błędów przetwarzania δ_p informacji w torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji przedstawionej w [6]. Podstawowa struktura omawianego toru zaprezentowana jest na rysunku 1. Tor, wykorzystujący przetwornik U/f w wersji podstawowej składa się z połączonych ze sobą szeregowo: przetwornika U/f , przetwornika f/N oraz mikroprocesorowego układu analizującego (UA) do sterowania torem i akwizycji danych pomiarowych przekazywanych przez tor. Zadaniem przetwornika U/f jest wytworzenie impulsowego sygnału

częstotliwościowego, którego czas międzyimpulsowy T_{xi} jest odwrotnie proporcjonalny do wartości średniej przetwarzanego napięcia. Kolejne czasy T_{xi} sygnału częstotliwościowego przetwarzane są w przetworniku f/N w wartości liczbowe i przekazywane do układu mikroprocesorowego UA.

Rys. 1. Podstawowe elementy struktury omawianego toru

Przyjmując że na wejście przetwornika U/f podano sinusoidalnie zmienny sygnał testowy:

$$(1) \quad u(t) = U_0 + U_m \sin 2\pi Ft,$$

gdzie: F – częstotliwość napięcia wejściowego podanego na przetwornik U/f , U_0 – składowa stała napięcia wejściowego, U_m – amplituda napięcia wejściowego; częstotliwość wyjściowego sygnału impulsowego przetwornika U/f zmienia się zgodnie z zależnością:

$$(2) \quad f(t) = f_0 + f_m \sin 2\pi Ft,$$

gdzie: f_0 – składowa stała częstotliwości sygnału impulsowego, f_m – amplituda częstotliwości sygnału impulsowego.

Względny błąd przetwarzania δ_p dla powyższych przebiegów w omawianym torze działającym bez dodatkowych modyfikacji opisany jest wzorem [6]:

$$(3) \quad \delta_p = \left(\frac{T_{gz}}{T_{xi}} + \left(1 - \frac{\sin(\pi T_{xi} F)}{\pi T_{xi} F} \right) \frac{1}{\frac{f_0}{f_m} + 1} \right) \cdot 100\%,$$

gdzie: T_{xi} – długość bieżącego czasu międzyimpulsowego, T_{gz} – okres generatora zegarowego przetwornika f/N .

Z analizy zależności (3) można wysnuć wniosek, że wzrost stosunku f_0 do f_m zmniejsza wprowadzaną przez tor wartość błędu δ_p .

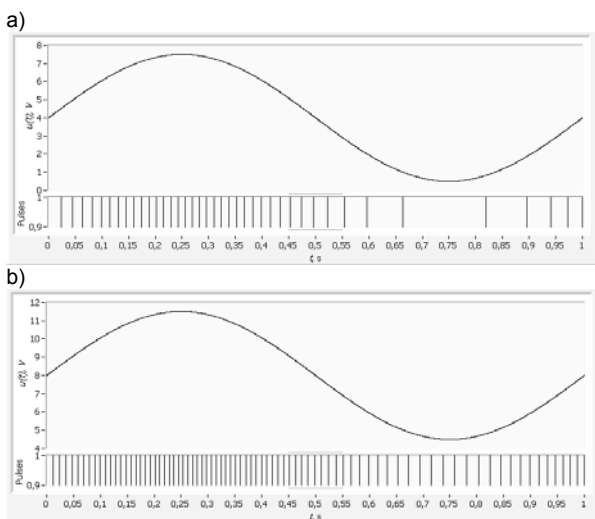
Można przyjąć, że czas T_{xi} sygnału wyjściowego przetwornika U/f jest odwrotnie proporcjonalny do całki napięcia $u(t)$ podanego na ten przetwornik [8]:

$$(4) \quad T_{xi} = \left(\frac{1}{K} \int_{t_{i-1}}^{t_i} u(t) dt \right)^{-1},$$

gdzie K – stała przetwarzania przetwornika U/f , t_{i-1} , t_i – chwila rozpoczęcia i zakończenia T_{xi} na osi czasu.

Można wnioskować, że zarówno składowa stała f_0 jak i amplituda f_m częstotliwości wyjściowego sygnału impulsowego przetwornika U/f są proporcjonalne do składowej stałej U_0 i amplitudy U_m wejściowego napięcia $u(t)$ przetwornika U/f .

Zaprezentowane powyżej rozważania pozwalają na wysnuenie wniosku, że istnieje możliwość zwiększania dokładności przetwarzania w analizowanym torze poprzez zmianę składowej stałej napięcia wejściowego przetwornika U/f . Zasadę działania metody korekty składowej stałej, pokazanej jako wynik działania symulacji przetwarzania wielkości $u(t)$, pokazuje rysunek 2. Symulowano przebieg sinusoidalny $U_m = 3,5 \text{ V}$ $F = 1 \text{ Hz}$.

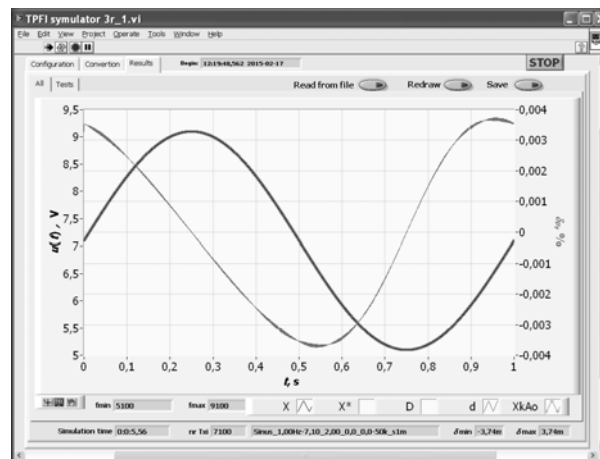

Rys. 2 Przetwarzanie przebiegu dla $U_0=4 \text{ V}$ (a) i $U_0=8 \text{ V}$ (b)

Jak widać, wzrost U_0 powoduje skrócenie T_{xi} , co skutkuje zmniejszeniem wartości błędu uśredniania [6], będącego głównym składnikiem błędu przetwarzania w omawianym torze napięć wejściowych o małych wartościach [6]. Wzrost częstotliwości sygnału impulsowego zwiększa również rozdzielczość pomiaru w dziedzinie czasu (rys. 2b), co pozwala na dokładniejsze odwzorowywanie napięcia wejściowego przetwornika U/f . Zmiana wartości składowej stałej jest możliwa tylko w zakresie przetwarzania stosowanego przetwornika „napięcie-częstotliwość”. Alternatywnie, w celu zwiększenia częstotliwości wyjściowej sygnału impulsowego, można również zmieniać wartość czułości S przetwornika. Rozwiązanie układowe dynamicznego doboru czułości w zależności od zakresu przetwarzanych napięć zostało jednak uznane za dość trudne do realizacji praktycznej. Przyjęto, że zostanie ono rozważone jako kolejny etap pracy nad zwiększaniem dokładności przetwarzania informacji w omawianym torze.

Symulacja

Do symulacji pracy toru pomiarowego z częstotliwościowym nośnikiem informacji wykorzystano aplikację utworzoną w środowisku programistycznym LabVIEW firmy National Instruments. Program symulatora został szczegółowo opisany w [7]. Aplikacja została opracowana w ten sposób, aby umożliwić niezależną symulację i analizę poszczególnych elementów składowych toru. Źródłem sygnału testującego jest wirtualny generator wytwarzający serię próbek o liczbie NS . Wartości chwilowe próbek wyliczane są z wykorzystaniem zależności matematycznych zapisanych w kodzie generatora [7]. Próbkę mogą reprezentować podstawowe przebiegi: sinusoidalny, prostokątny, trójkątny, piókształtny oraz przebiegi harmoniczne. Rysunek 3 prezentuje widok panelu głównego symulatora prezentującego przykładowe wyniki symulacji.

Rys. 3. Złazdka panelu symulatora prezentująca przykładowe wyniki pracy

Badanie wpływu U_0 na wartość δ_p

Przyjęto, że analiza działania toru realizującego metodę korekty składowej stałej napięcia wejściowego przetwornika U/f zostanie przeprowadzona w trzech kolejnych krokach.

Pierwszy to analiza δ_p przy przetwarzaniu przebiegu prostokątnego. Dzięki niej będzie możliwe określenie, jak skokowa zmiana składowej stałej jest przetwarzana przez aplikację symulatora, oraz w jaki sposób może wpłynąć na wartość δ_p dla zadanych parametrów symulacji.

Drugi krok to określenie, z jakim błędem przetwarzany jest sinusoidalny przebieg testowy. Uzyska się wówczas informację o ograniczeniach w przetwarzaniu tego sygnału w trybie pracy bez korekty składowej stałej. Można również określić wpływ składowych błędów na całkowity błąd przetwarzania informacji przez omawiany tor w zależności od wartości chwilowej badanego przebiegu.

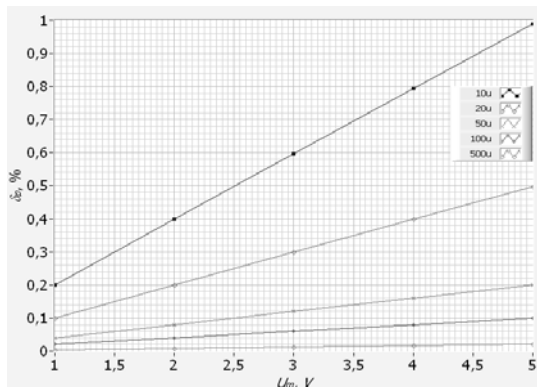
Trzeci krok to sprawdzenie, jak zmienia się wartość błędu δ_p po wprowadzeniu korekty składowej stałej w sygnale testowym.

Analiza przetwarzania przebiegu prostokątnego

W celu sprawdzenia, jaka jest wartość δ_p w przypadku przetwarzania przebiegu prostokątnego, przeprowadzono symulację z wykorzystaniem przebiegu testowego o parametrach: częstotliwość $F = 1 \text{ Hz}$; składowa stała $U_0 = 5,1 \div 10 \text{ V}$; amplituda $U_m = 1 \div 5 \text{ V}$; stała przetwarzania przetwornika $U/f - K = 10 \mu\text{V}/\text{Hz} - 0,5 \text{ mV}/\text{Hz}$, liczby wytworzonych w wirtualnym generatorze [7] próbek sygnału testowego $NS = 50 \cdot 10^6$.

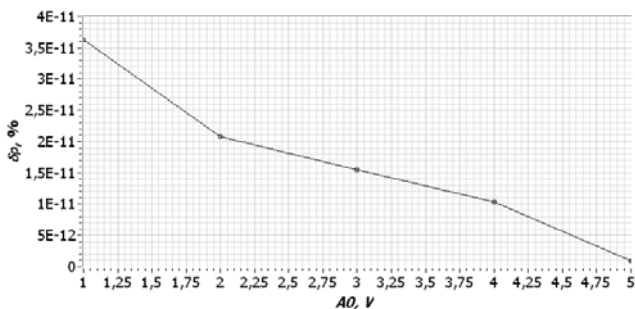
Wyniki symulacji w postaci wykresów błędu maksymalnego δ_p pokazano na rysunku 4. Dla poszczególnych wartości K błąd δ_p zależy tylko od U_m .

K ma bardzo duży wpływ na δ_p . Im mniejsze K tym błąd większy, przy czym wzrost pomiędzy wartościami $50 \mu\text{V/Hz} \div 500 \mu\text{V/Hz}$ jest znacznie mniejszy niż pomiędzy $10 \mu\text{V/Hz} \div 50 \mu\text{V/Hz}$. Powodem wzrostu δ_p przy zmniejszaniu K jest problem całkowania w przetworniku U/f napięcia wejściowego skokowo zmieniającego wartość od $-U_m$ do U_m . Mniejsze K skraca czas całkowania, co spowalnia przetwarzanie skoku napięcia i w efekcie powoduje wolniejsze odwzorowanie zmiany napięcia w sygnale wyjściowym przetwornika U/f . Symulacja wykazała że wprowadzany podczas przetwarzania przebiegu prostokątnego δ_p zależy głównie od wartości U_m i K .

Rys. 4. Wpływ wartości amplitudy i stałej przetwarzania na δ_p

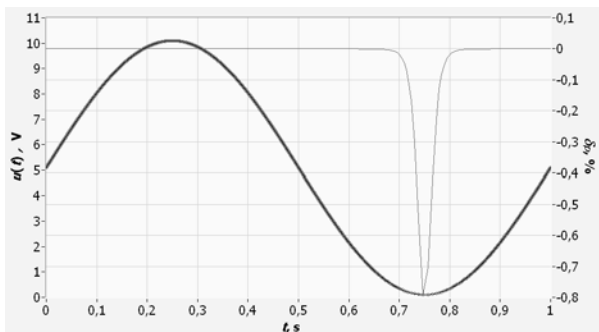
Dodanie U_0 ma pomijalnie mały wpływ na wprowadzony dodatkowy δ_p . Przykładowe wartości δ_p przy przetwarzaniu składowej stałej pokazano na rysunku 5.

Rys. 5. Wpływ wartości U_0 na δ_p dla $K = 500 \mu\text{V/Hz}$

Przetwarzanie sygnału sinusoidalnego bez modyfikacji

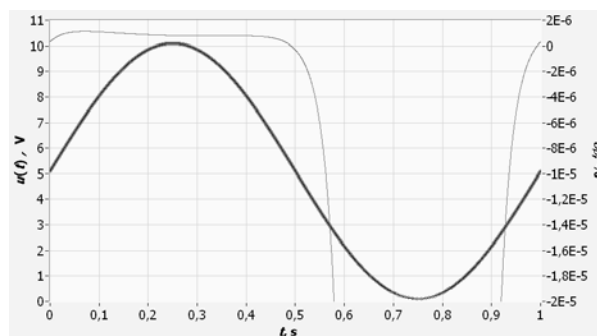
Do celów analizy istotne było określenie wartości błędu przetwarzania przykładowego przebiegu testowego o kształcie sinusoidalnym. Ważne było również określenie wartości chwilowej napięcia wejściowego, przy której δ_p zauważalnie wzrasta. Zadano przebieg o parametrach: $f = 1 \text{ Hz}$; $U_0 = 5,1 \text{ V}$; $U_m = 5 \text{ V}$; $NS = 2 \cdot 10^9$; $K = 1 \mu\text{V/Hz}$. Wyniki symulacji przedstawiono na rysunku 6.

Rys. 6. Efekt symulacji przetwarzania przykładowego przebiegu sinusoidalnego

W celu oceny wartości chwilowej napięcia, przy której następuje istotny wzrost δ_p , zaprezentowano na rysunku 7 powyższy wykres ze zmienioną skalą błęd.

Analiza przetwarzania przykładowego sinusoidalnego przebiegu testującego (rys. 6) pokazuje, że błąd δ_p zmienia się w zakresie od $1,2 \cdot 10^{-6}\%$ do $0,8\%$. Jest widoczne, że wartość bezwzględna błędności wzrasta gwałtownie podczas przetwarzania wartości chwilowych przebiegu testowego z dolnej części zakresu przetwarzania. Analizując pokazany na rysunku 7 powiększony fragment przebiegów z rysunku 6, można przyjąć, że dla wartości większych niż 3 V wartość bezwzględna błędności δ_p będzie mniejsza niż $14 \cdot 10^{-6}\%$. Można wnioskować, że wymuszenie przetwarzania przebiegu sinusoidalnego w zakresie większym niż 3 V powinno skutkować zwiększeniem dokładności przetwarzania w strukturze omawianego toru pomiarowego.

Rys. 7. Powiększenie rysunku 6

Przetwarzanie sygnału sinusoidalnego z ograniczeniem wartości chwilowej do zakresu $3 \text{ V} - 10 \text{ V}$

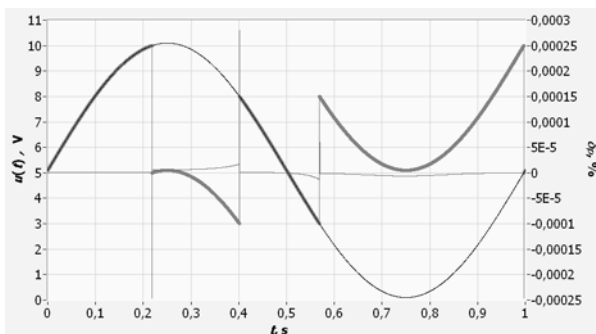
Uwzględniając poprzednie rozważania można podsumować, że jest możliwa poprawa dokładności przetwarzania w omawianym torze, poprzez korektę składowej stałej U_0 . Dolną granicę korekty przyjęto na 3 V , ponieważ intencją zastosowania metody korekty U_0 jest minimalizacja błędności δ_p . Jak to pokazano na rysunku 7, dla wartości $U_0 = 3 \text{ V}$ błąd δ_p przyjmuje wartość $14 \cdot 10^{-6}\%$ i wartość tę można uznać za zadowalającą. Górną granicę określono na 10 V , ponieważ jest to zwyczajowo przyjęta granica przetwarzania w przetwornikach analogowo-cyfrowych, w tym również „napięcie-częstotliwość”, a intencją pracy jest dostosowanie parametrów symulacji do warunków rzeczywistego toru pomiarowego.

Przyjęto, że w razie osiągnięcia przez wejściowy przebieg napięciowy $u(t)$ wartości chwilowej niższej niż 3 V , zostanie dodana składowa stała o wartości 5 V , natomiast po przekroczeniu wartości 10 V składowa stała zostanie zmniejszona o 5 V . W symulacji dodawanie jest operacją matematyczną, w rzeczywistym układzie należy uwzględnić dodatkowo błędy wprowadzane przez operację sumowania napięć. W rzeczywistych warunkach pracy omawianego toru pomiarowego uruchomienia korekty składowej stałej muszą być zapamiętane w celu późniejszego odtworzenia informacji ze zgromadzonych danych o czasie trwania poszczególnych czasów T_{xi} .

Przeprowadzono symulację przetwarzania przebiegu sinusoidalnego o parametrach identycznych jak w poprzedniej symulacji. Dodatkowo jednak wprowadzono w algorytmie symulacji korektę składowej stałej U_0 . Dzięki korekcie wartość chwilowa przetwarzanego sygnału sinusoidalnego będzie zawierać się w zakresie $3 \text{ V} \div 10 \text{ V}$. Wyniki pracy symulatora zaprezentowano na rysunku 8.

Można zauważyć, że po wprowadzeniu ograniczenia zakresu przetwarzanych wartości $u(t)$ wartość błędności δ_p zostaje zauważalnie zmniejszona. Otrzymane wartości

graniczne δ_p zawierają się w znacznie mniejszym zakresie, tj. od $-0,25 \cdot 10^{-3}\%$ do $0,28 \cdot 10^{-3}\%$. Bez zastosowania ograniczenia δ_p zawierał się w zakresie od $1,2 \cdot 10^{-6}\%$ do $-0,8\%$. Jak widać, wartość błędu maksymalnego zmniejszyła się około 2800 razy. Zdecydowanie można przyjąć, że jest to zadowalający poziom redukcji błędu. Niestety nie osiągnięto w symulacji błędu $14 \cdot 10^{-6}\%$, wartości pokazanej na rysunku 8. Powodem jest skokowa zmiana składowej stałej U_0 . W punktach korekty U_0 widać gwałtowne, krótkotrwałe skoki wartości δ_p , będące wynikiem zmiany wartości sygnału w omawianym torze pomiarowym. Skok napięcia w krótkim czasie jest uśredniany poprzez realizację procesu całkowania przez przetwornik U/f .

Rys. 8. Przebiegi po zastosowaniu korekty składowej stałej

Jeżeli porówna się wartości δ_p ($0,28 \cdot 10^{-3}\%$) z wartością maksymalną δ_p dla przebiegu prostokątnego zmieniającego wartość chwilową w zakresie $3\text{ V} - 10\text{ V}$, okaże się, że dla prostokątnego sygnału o $NS = 2 \cdot 10^9$ błąd przetwarzania osiąga maksymalną wartość $0,41 \cdot 10^{-3}\%$. Mniejszy δ_p przy przetwarzaniu sinusoidy z korektą U_0 można tłumaczyć innym kształtem badanego sygnału, co może skutkować efektywniejszym uśrednianiem przebiegu przez proces całkowania. Istotne jest również w którym momencie procedura symulacji przetwornika U/f rozpoczęła całkowanie skokowej zmiany sygnału testowego. Chwila rozpoczęcia całkowania ma również istotne znaczenie dla wartości powstałego δ_p . Oczywiście można przypuszczać, że w układzie rzeczywistym, gdzie nie występuje proces dyskretyzacji próbek sygnału przed przetworzeniem przez przetwornik U/f , wartość błędu δ_p powinna być mniejsza, ponieważ jest to sygnał ciągły. Analiza przedstawionych problemów jest przewidziana jako jeden z kierunków dalszych prac nad analizą pracy toru pomiarowego z częstotliwościowym nośnikiem informacji.

Podsumowanie

Zaprezentowane wyniki symulacji potwierdzają, że korekta składowej stałej pozwala na zwiększenie dokładności przetwarzania informacji w torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji.

Zwiększenie w dopuszczalnych granicach przetwarzanego napięcia wejściowego przetwornika U/f poprzez zwiększenie U_0 skutkuje skróceniem czasów T_{xi} sygnału częstotliwościowego, odwzorowujących wartości chwilowe przebiegu $u(t)$, przez co rośnie rozdzielczość przetwarzania w dziedzinie czasu (liczba T_{xi}), a co za tym idzie zwiększa się dokładność przetwarzania informacji w torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji. Badania symulacyjne wykazały, że maksymalna wartość błędu przetwarzania informacji δ_p w strukturze toru pomiarowego z częstotliwościowym nośnikiem informacji po zastosowaniu metody korekty składowej stałej napięcia wejściowego zmniejszyła się z wartości maksymalnej $0,8\%$ do $0,28 \cdot 10^{-3}\%$. Oznacza to, że wartość błędu zmniejszyła

się ponad 2800 razy. Z powyższego powodu można uznać, że analizowana metoda może być przydatna w przypadkach, gdy zachodzi konieczność pomiaru kolejnych czasów międzyimpulsowych T_{xi} sygnału częstotliwościowego, będącego wynikiem przetwarzania w przetworniku typu „napięcie-częstotliwość”, napięcia zmiennego o małych wartościach. Korekta składowej stałej może umożliwić śledzenie zmian częstotliwości reprezentujących mierzone napięcie ze zwiększoną rozdzielczością i pozwolić na pomiar kolejnych wartości czasu międzyimpulsowego T_{xi} sygnału częstotliwościowego ze znacznie mniejszym błędem w porównaniu do pomiaru czasu T_{xi} realizowanego bez zastosowania metody korekty składowej stałej.

Zastosowanie omawianej metody w rzeczywistym torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji powinno być poprzedzone analizą uwzględniającą wszystkie źródła błędów tworzonego układu pomiarowego. Ze względu na ograniczone miejsce w artykule skupiono się na prezentacji możliwości poprawy dokładności przetwarzania dla małych napięć wejściowych przetwornika „napięcie-częstotliwość”. Pełna analiza błędów przetwarzania w torze z częstotliwościowym nośnikiem informacji została zamieszczona we wcześniejszych pracach autorów [3, 6, 9, 10]. Podczas symulacji przeprowadzono badania dla wybranych sygnałów testowych, pozwalających przedstawić jak metoda działa oraz jakie są możliwości poprawy dokładności przetwarzania informacji w omawianym torze. Do oceny przydatności metody w konkretnym zastosowaniu na pewno będzie przydatna dodatkowa analiza symulacyjna z uwzględnieniem wszystkich wymaganych warunków pomiaru.

LITERATURA

- [1] Kirianaki N. V., Yurish S. Y., Shpak N. O., Deynega V. P., Data acquisition and signal processing for smart sensors. John Wiley & Sons, Ltd, Baffins Lane, 2001
- [2] CA Murillo, BC López, S Celma, Voltage-to-Frequency Converters: CMOS Design and Implementation, Springer, New York 2013
- [3] Pawłowski E., Symulacja sygnału czujnika z wyjściem częstotliwościowym, *Przegląd Elektrotechniczny*, 88 (2012), nr 10b, 78-81
- [4] Jasiak J.R., Przetwarzanie sygnałów pomiarowych w systemach z częstotliwościowym nośnikiem informacji, Wydawnictwo Politechniki Lubelskiej, Lublin 2003
- [5] Aragones R., Oliver J., Ferrer C., A System Clock Precision Frequency to Code Converter for Low Power Supply Dependence ROIC, *2013 IEEE 4th Latin American Symposium on Circuits and Systems (LASCAS)*
- [6] Warda P., Metoda zmniejszenia wartości błędu uśredniania w systemie pomiarowym wykorzystującym przetwornik „napięcie-częstotliwość”, *Pomiary Automatyka Kontrola*, 57 (2011), nr 11, 1297-1300
- [7] Warda P., Symulacja przetwarzania w torze pomiarowym z częstotliwościowym nośnikiem informacji w LabVIEW, *Pomiary Automatyka Kontrola*, 60 (2014), nr 8, 603-606
- [8] Warda P., Symulacja przetwornika „napięcie-częstotliwość” w LabVIEW, *Przegląd Elektrotechniczny*, 90 (2014), nr 11, 133-136
- [9] Pawłowski E., Simulation tests on errors of the measuring path with a frequency carrier of information, *Pomiary Automatyka Kontrola*, 60 (2014), nr 8, 607-609
- [10] Warda P., Analiza dokładnościowa toru pomiarowego rejestratora wejściowych wielkości fizycznych z czujników pomiarowych z wyjściem częstotliwościowym, *Pomiary Automatyka Kontrola*, (2006), nr 9bis, 113-115

Autorzy: dr inż. Piotr Warda, Politechnika Lubelska, Katedra Automatyki i Metrologii, ul. Nadbystrzycka 38D, 20-618 Lublin, E-mail: p.warda@pollub.pl; dr inż. Eligiusz Pawłowski, Politechnika Lubelska, Katedra Automatyki i Metrologii, ul. Nadbystrzycka 38D, 20-618 Lublin, E-mail: e.pawlowski@pollub.pl